

BRÖSTHINNA, f. 1. (anat.) En fast hinna, som invändigt under bröstbenen omkläder brösthålan.

BRÖSTHONUNG, m. 2. sing. På eget sätt tillredd honung, som är nyttig för bröstet. [-håning.]

BRÖSTHÅLA, f. 1. Hålighet i bålen på en djurkropp, som innehåller lungan och hjertat. Kallas äfv. Bröstkavitet.

BRÖSTINFLAMMATION, brö'sstinnflammat-schön, f. 3. Inflammation i någon del af brösthålan, isynnerhet i lungan eller brösthinnan.

BRÖSTKAKA, f. 1. (brukas mest i plur.) Ett slags bröstmedel, i form af mycket små kakor, tillredt af lakrits, socker, anis, mandel o. s. v. med dragantslem.

BRÖSTKALF, m. 2. pl. — *kalfvar*. (artil.) Del framtill på en lavett, hvarmedelst plankorna hindras att komma närmare hvarandra.

BRÖSTKARAMELL, brö'sstkaramäll, m. 3. På eget sätt tillredd karamell, som är nyttig för bröstet.

BRÖSTKEDJA, f. 1. Kedja, som går ifrån selen på en häst till vagnsstängan.

BRÖSTKORS, n. 5. Kors, som bäres på bröstet.

BRÖSTKRAMP, m. 3. (med.) Krampaktig andtäppa.

BRÖSTKRÅS, n. 3. Krås (se d. o.) att bära utanpå bröstet, till prydnad.

BRÖSTKRÖS, n. 5. En i öfra delen af bröstet på kalffvar befintlig körtel, som begagnas till matredning.

BRÖSTKUDDE, m. 2. pl. — *kuddar*. Liten kudde, hvarmed fruntimmer, som hafva platta bröst, stundom uppstoppa sig, för att behaga.

BRÖSTKYLLER, n. 5. Stoppadt bröststycke af läder, hvarmed fäktmästare hafva bröstet be-täckt, när de gifva lektioner.

BRÖSTKÄRL, n. 3. (anat.) Kärl i bröstet, för blod eller vätskor.

BRÖSTKÄRNA, f. 1. 1) (slagt.) En viss del af bröstköttet på boskapsdjur. — 2) Bröstbenet på villebråd.

BRÖSTKÖRTEL, m. 2. pl. — *körtlar*. (anat.) En bakom bröstbenet, framom hjertsäcken och de stora blodkärlen belägen, flat, kantig och gulröd körtel, hvars bestämelse ännu är obekant.

BRÖSTKÖTT, n. 3. Kött af bröstet, isynnerhet på fågel. *B-et af raphhöns, fasaner, kycklingar*, m. fl.

BRÖSTLAPP, m. 2. 1) Klädespersedel af broderad och med spetsar kantad nättelduk eller fin kambrick, som fruntimmer till prydnad bära frampå bröstet. — 2) Lapp af flanel, som af karlar till värme bäres på bröstet, vanligtvis under linnen.

BRÖSTLIRA, f. 1. Se *Handborrskast*.

BRÖSTLIST, f. 3. Öfre listen på en panelning.

BRÖSTLÄNING, f. 2. (af det tyska *Brustle-hne*) 1) Upphöjning eller afsats till jernhöjd med bröstet, så att man kan hvila armbågarna derpå. — *Syn.* Bröststöd. — 2) Se *Bröstvärn*.

BRÖSTLÄNINGSMUR, m. 2. Mur, som tje-nar till bröstläning.

BRÖSTMEDEL, n. 5. Läkemedel för bröstets sjukdomar.

BRÖSTMJÖLK, f. 3. sing. (farm.) Se *Bröst-emulsion*.

BRÖSTMORSELLER, brö'sstmörssä'llr, m. 3. pl. Morseller (se d. o.), som äro nyttiga för bröstet.

BRÖSTMOS, n. 3. (farm.) Mos, tillredt för att begagnas i bröstsjukdomar.

BRÖSTMUR, m. 2. Mur, som går upp till höjden af bröstet på en människa. Kallas äfven Bröstläningsmur.

BRÖSTMUSKEL, brö'sstmuskl, m. 3. pl. — *muskler*. Benämning på de i bröstet befintliga muskler.

BRÖSTNAGEL, m. 2. pl. — *naglar*. (artil.) Uppstående nagel på en föreställare, som vid kanonens uppbröstning inpassas i bröstnagelshålet.

BRÖSTNAGELSHÅL, n. 3. (artil.) Ett i svans-kalfven på en lavett befintligt hål, hvarti vid upp-bröstning bröstnageln inpassas.

BRÖSTNERV, m. 3. (anat.) Benämning på de nerver, som gå till delarna i brösthålan. [-nerf.]

BRÖSTNING, f. 2. (byggn.k.) Den delen af väggen i ett rum, som är emellan fönstret och golvet.

BRÖSTNÅL, f. 2. Nål med sirater och van-ligtvis af guld, som både af karlar och fruntim-mer brukas till prydnad framuti bröstet, på natt-kappor, kragnar, o. s. v.

BRÖSTPANSAR, n. 3. Pansar (se d. o.), som af krigsmän fordom brukades till betäckning för bröstet.

BRÖSTPILL, n. 3. (brukas mest i plur.) *B-er*, piller, som nyttjas i bröstsjukdomar.

BRÖSTPLOMMON, n. 3. Se *Bröstbär*.

BRÖSTPLÅSTER, n. 3. Plåster, tjenligt att lägga på bröstet i bröstsjukdomar.

BRÖSTPULVER, n. 3. Sammansättning i pulverform, af lakritsrot, anis, fenkål, mjölksocker o. s. v., som begagnas i bröstsjukdomar.

BRÖSTREM, m. 2. pl. — *remmar*. Rem på en bröstast (se d. o.), framtill vid bröstet, medelst hvilken hästen drager.

BRÖSTRENANDE, a. 1. Säges om läkeme-del, som brukas, för att rena bröstet.

BRÖSTRING, m. 2. Ring på en bröstast (se d. o.), framför bröstet på hästen, och hvarti drag-linorna äro fästade.

BRÖSTROS, f. 1. (föga brukl.) Bandros på bröstet.

BRÖSTRÖST, f. 3. Hela omfanget af bröst-tonerna (se d. o.). — Motsats: Falssettröst, Fals-setstämma. — *Syn.* Bröststämma.

BRÖSTSAFT, m. 3. Saft, tillredd att bega-nas för bröstsjukdomar.

BRÖSTSALVA, f. 1. Salva, som begagnas att stryka på bröstet för åtskilliga bröståkommor.

BRÖSTSELE, m. 2. pl. — *selar*. Se *Brösta*.
BRÖSTSIRAP eller **BRÖSTSYRUP**, m. 3. Bröstmedel, blandadt med sirap eller honung.

BRÖSTSJUKA, f. 1. (mindre brukl.) Se följ.
BRÖSTJUKDOM, m. 2. Sjukdom, hvarige-nom bröstet och dess delar äro angripna.

BRÖSTSKENA, f. 1. (artil.) Öfverbandet på föreställarens axelbank.

BRÖSTSKIFVA, f. 1. (tekn.) Skifva, som ar-betaren har för bröstet, för att åstadkomma tryck-ning på spindelns bakända, vid borning med drillborr.

BRÖSTSKÖLD, m. 2. 1) Smycke, besatt med ädla stenar, som öfverstepresten hos Judarna har på bröstet. — 2) (nat. hist.) Den del af insekters kropp, som är belägen emellan hufvudet och buken. Äfv. Framsköld.

BRÖSTSMYCKE, n. 4. 1) Smycke, som bäres på bröstet. — 2) Se *Bröstsköld*, 1.

BRÖSTSNÖRBAND, n. 3. Snörband på bröst-stycket af en fruntimmersklädnad.

BRÖSTSOCKER, n. 3. Se *Kandisocker*.

BRÖSTSTYCKE, n. 4. 1) Den del af en kläd-ning eller vapenrustning, som betäcker bröstet. —